

SZISZÜPHOSZ

Nagygyanté után az Útkaparó kocsmá
és a sínek között egy ember feküdt az
úton a biciklijével, majd megmozdult,
belekapaszkodott a kormányba, talpra
állt, és felhúzta magához a kerékpárt,
aztán visszazuhant a bicajjal együtt,
és ez így ment, talpra állt, majd visszazuhant,
talpra állt, és visszazuhant, be van baszva,
mondtam, az meg próbálkozott, talpra állt,
aztán visszazuhant, próbált talpra állni,
de nem sikerült, jobb az ilyet elkerülni,
mondtad, enyhén elfordítottad a kormányt,
és lassan elindultunk.

BELSŐ SÁV

Felfénylik a sejt, s tilakká érik lassan az
ében elefánt homlokán, majd osztódik ketté,
buggyannak el egymástól az ikrek, s míg
egyre duzzad az úr közöttük, betörnek a térbe,
félégetik a fekete baldachint és a kormos szőnyeget,
madarakat, denevéreket, gyíkokat vakítanak el,
cikázó rovarok, csigák, hűségek és árulások,
hódítások és behódolások loccsannak szét rajtuk,
s elnyelnek mindent, mire elnyerik teljességüket,
nyalábjuk a visszapillantónkba döf, szilánkjaik
tükrünkből szóródnak ránk, bevilágítják az
utasterünket, pedig olyan jó volt nem látni téged,
s hogy te sem láttál engem, hogy magamra maradtam,
de most rám nézel, és rajtakapsz, csak hunyorgunk,
zavar a néma világosság, majd hirtelen elhal a fény,
– s kint elsuhan mellettünk a kocsis a belső sávban.

AZ ŐZ

Zsadány után csattant nekünk, aztán mintha még átugrotta volna az útszéli árkot, de már sötétedett, és a karosszériás is mondta, hogy szerencsénk volt, csak a lökhárító bal oldala tört össze, úgy celluxoztuk oda a rendszámtáblát, és most is találtak egy döglöttet az útszéli árok mellett Zsadánynál, folytatta a karosszériás, ahol az az őrzött őztelep van.

SZISZEG

A távíró zöld billentyűje kattog:
üti a nyír levelét az esőcsepp,
izzadt ágakra tapadnak a hangok,
a sziszegés hol gyengébb, hol erősebb,

a szétvert pázsitunk lassan bekékül,
bent meg nyitva a gáz, ömlik a térbe,
az ócska tűzhely a lángjai nélkül
sziszeg egyre a kinti sziszegésre.

De nem. Nullára csavarva a gombja,
te nem érzel semmit, mondod, a konyha
fullaszt, s csak az eső az, amit hallok,

– valami mégis fojt, levegő kéne,
s egy szétvert hang kúszik kettőnk terébe:
a távíró zöld billentyűje kattog.